

dinger. Det sendte det ærede Medlem paa „Tryg“s Generalforsamling i 1914, og naar det ærede Medlem har gjort dette, synes jeg nok, at det ærede Medlem aldeles ikke kan have Skygge af Tvivl i sin Sjæl om, at Direktør Olesen ikke har aflagt Mened. Man kan dog ikke sende et Hyldesttelegram med Hilsen og Tak for det glimrende Arbejde, Manden har udført, hvis man blot tænker sig Muligheden af, at han har aflagt falsk Ed. I øvrigt har jeg ikke udtalt mig om, hvorvidt Direktør Olesen skal optage denne Sag. Nej, det overlader jeg virkelig til ham selv, hvis han synes, der er nogen som helst Anledning hertil. Nu siger det ærede Medlem, at der i et Blad, „Forsikrings-Kongressen“, findes noget om Direktør Olesen, og saa staaer det jo Direktør Olesen frit for at gøre det. Det ærede Medlem er dog den, der mindst skal opfordre ham til at optage Sagen, thi naar det ærede Medlem har været med til at sende Direktør Olesen en saadan Hilsen og Hyldest, kan han dog ikke tro, at han har aflagt Mened.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Henrik Nielsen: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at det ikke blev til noget med Sammenslutningen af Forsikringsselskaberne paa Lolland-Falster. Men Sagen var for saa vidt i Orden, som alt var aftalt med Hensyn til, hvad det ærede Medlem skulde have for sit Arbejde. Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at jeg nylig har oplyst, at jeg ikke har været med til at bevilge Direktør Olesen 10,000 Kr., og mine Kolleger indenfor Repræsentantskabet kan alle bevidne, at jeg aldrig har været stemt for smukke Vendinger til Direktør Olesen. Men da man sagde: Herregud, lad ham faa det med paa Vejen, det er altid et Plaster paa Saaret, og skade kan det ikke, saa lod jeg dem ganske roligt sende dette Telegram. Jeg har aldeles ikke talt for det eller paa anden Maade virket for det eller billiget det, saa det ærede Medlem kan ikke fortælle, at jeg har været en Beundrer af Direktør Olesen og været med til at sende et smukt Lykønskningstelegram.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Maribo Amts 3die

Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Rørdam: Det omtalte Hyldesttelegram, som blev afsendt fra „Tryg“s sidste Generalforsamling i 1914, blev enstemmigt vedtaget af Repræsentantskabet. Det ærede Medlem var til Stede paa Mødet. Dette vil jeg dog slaa fast.

Nørskov: Da Tiden er saa stærkt fremskreden, skal jeg ikke trætte det høje Ting ret længe. Grunden til, at jeg har bedt om Ordet, er, at jeg i Aftes var til Stede ved en stor Soldaterforsamling. Der var i denne Forsamling flere af mine Vælgere, og jeg blev meget stærkt anmodet om her i Tinget at fremdrage forskellige Forhold vedrørende den indkaldte Sikringsstyrke. Dette skal jeg nu søge at gøre, saa godt jeg kan i Løbet af ganske kort Tid.

For det første klages der over, at de udleverede Tæpper aldrig nogen Sinde renses; de overgaar fra det ene Hold til det andet uden i mindste Maade at blive rensat. Dette Forhold har fremkaldt stærk Misstemning blandt det indkaldte Mandskab, fordi det befrygtes, at det skal bidrage til, at Utøj og Sygdom breder sig. Jeg henstiller derfor til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke kunde gøre noget for, at dette dog i nogen Maade blev ændret.

Endvidere klages der stadig over, at kun meget faa faar Gavn af Orlovsbestemmelserne. Dette Spørgsmaal har jo været fremdraget her i Tinget af flere ærede Talere, og jeg skal ikke yderligere komme ind derpaa; men mange af de indkaldte paastaar, at de kun har haft Orlov i 6 Dage, og det endda under den 2½ Maanedes Indkaldelse. Kun ganske faa har opnaaet 12 Dages Orlov. De Jyder, der ligger garnisoneret her paa Sjælland, føler sig i særlig Grad forurettet, idet de ikke kan benytte deres Søndagsorlov til at besøge deres Hjem. Hvis det var muligt, at Orloven kunde forlænges noget og gives noget hyppigere, tror jeg, det vilde fremkalde stor Glæde mellem det indkaldte Mandskab, og vi kan jo ikke være blinde for, at det særlig er det Mandskab, der berøres af Krigssituationen.

Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at tage disse to Spørgsmaal under nøje og velvillig Overvejelse.